

[Landbrugsministeren.]

det er et alvorligt Spørgsmaal, og det er ikke første Gang, han fremdrager det, det er et Spørgsmaal, vi har drøftet mange Gange før, om Staten bør laane hele Beløbet ud til dem, der vil oprette nye Brug. Jeg skal her kun, uden i øvrigt at indlade mig i Diskussion med det ærede Medlem, sige, at det er min bestemte Opfattelse, at det at forlange en Tiendedel af Byggesummen er et beskedent Krav; det er en daarlig Tale at føre til de unge, at de slet ikke selv kan medbringe noget af det Beløb, der skal sættes i Bygningerne. Det viser sig jo ogsaa, at der blandt Ansøgerne er mange med meget respektable Beløb, de selv har opsparet. Men dertil kommer, at hvis de ikke selv har kunnet erhverve sig disse Midler, kan det dog være, at de ved hele deres Livsførelse i alt Fald har erhvervet sig en saadan Tillid hos deres Omgivelser, at de Folk, der kender dem, vil sætte et saa ringe Beløb, som her er Tale om, ind paa deres Fremtid, og det sker netop i stor Udstrækning. Vi siger jo ikke, at de selv skal have tjent Pengene, skønt vi tillægger dem, der selv har tjent Pengene ind, en saa stor økonomisk Sans, at de i Regelen bliver foretrukket, men det er dog rimeligt at forlange, at de selv skal møde med en lille Smule. Jeg vil her ganske særligt fremhæve, at i Øjeblikket, hvor vi har saa mange Henvendelser fra Statshusmænd om Henstand med Renter og Afdrag, vilde det være ejendommeligt at sige: Nu ændrer vi Reglerne, saa Ansøgerne slet ikke skal være i Besiddelse af noget. Der maa dog være Mening i det hele, for hvis det er saaledes, at de, der selv ejer en Tiendedel, ikke kan klare sig, hvorledes skal det saa gaa, hvis man siger, at i Fremtiden behøver de slet ingenting at have? Vi maa dog tænke en lille Smule over, hvad det er, vi foretager os. Det Krav, der er opstillet fra Socialdemokraternes Side, vil efter min Mening i høj Grad besværliggøre Udstykningen i Fremtiden derigennem, at man Landet over vil sige: Saa maa man hellere holde op, naar ikke en Gang et saa beskedent Krav kan opfyldes.

Det ærede Medlem maa ikke forglemme, at denne Foranstaltning ikke blot tilsigter Oprettelsen af nye Landbrug, men i høj Grad ogsaa at forøge Beskæftigelsen i disse Egne. Ved Bygningernes Opførelse vil der blive Beskæftigelse, ligesaa ved Anlæg af Veje, og Teglværkerne vil faa mere Arbejde. Der er ikke Tvivl om, at hvis der kommer god Gang i det, vil det betyde overordentlig meget med Hensyn til Arbejds-

løshedens Bekæmpelse. Men jeg giver det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at Bagjorden, som jeg kaldte den, skal ikke bygges alene ved denne Lov. Det er heller ikke Meningen. Vi har begge vore Husmandslove i Behold, og de staa til fuld Raadighed for disse Egne, der er Penge og altsaa ogsaa Jord nok. Den her foreslaaede Foranstaltning er kun et Supplement, der eventuelt kan anvendes ved Siden af de to andre Love, som er de vigtigste, og som fremdeles kan bringes i Anvendelse.

Jeg takker endnu en Gang for Tilslutningen til Lovforslaget, idet jeg udtaler Haabet om, at det maa lykkes at gennemføre det inden denne Rigsdagssamlings Slutning.

Jensen (Aale): Den højtærede Landbrugsminister har gjort mig opmærksom paa to Ting. Det ene var, hvad han sagde her fra Talerstolen, at han ikke havde smilet ad det, jeg nys sagde. Det kan jeg kun være taknemmelig for, det var ogsaa en for alvorlig Sag at smile ad. Det andet var, hvad han sagde underhaanden, at Ministeren ikke kan være til Stede for at diskutere Spørgsmaalet videre med mig. Det beklager jeg i høj Grad, det havde været rart, om vi kunde have fortsat denne Diskussion for at se, om vi muligvis kunde have opnaaet nogen Enighed. Men i og for sig har Landbrugsministeren jo faaet en udmærket Stedfortræder i den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti. Vi kan saa maaske fortsætte, og det vilde jo betyde ikke saa ganske lidt, om der kunde opnaas Enighed mellem dette ærede Medlem og undertegnede, i hvert Fald hvis det kunde føre til, at de to Partier kunde komme til at arbejde i Forstaaelse efter de Grundsætninger, som vi Socialdemokrater ønsker at følge paa dette Omraade.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Frøkjær) sagde — og den højtærede Minister sagde for Resten det samme med noget andre Ord —, at det er ikke for meget at kræve af de unge Mennesker, at de skal eje en Tiendedel af, hvad Bygningernes Opførelse koster, foruden alle de andre Ting, de skal have. Den højtærede Minister sagde endogsaa, at det var et meget rimeligt Krav, man her stillede, idet man dog gerne skulde kræve en lille Smule af dem. Han sagde endvidere, at særlig i disse Tider, hvor Statshusmændene klager over deres Forhold, skal vi tænke os en lille Smule om. Ja, naturligvis skal